

متن پرسش

سلام و احترام خدمت استاد عزیز جناب طاهرزاده: من جوانی ۲۳ ساله هستم اهل اصفهان، من زمانی که نوجوان بودم چند سال در اروپا زندگی کردم و بعد از تنفس در فضای غرب، پوچی غرب را از عمق وجود احساس کردم و سوالات زیادی برایم در مورد معنای زندگی و پوچی و هدف انسان به وجود آمد. پس از بازگشت به ایران به واسطه رفقای عزیزم در مجمع شهید اژه ای با کتابهای شما و به خصوص با کتاب آشتی با خدا آشنا شدم و مانند تشنه ای که به آب رسیده باشد، از این کتاب و مطالب استفاده کردم و تحولی درون من ایجاد شد. انگار که تک تک کلمات آن را با تمام وجودم درک می‌کردم سالها از این تحول گذشت و من با سرلوحه قرار دادن احکام دین و معارف دینی وارد زندگی ای حقیقتاً سرشار آرامش و اطمینان شدم اما باز بعد از گذشتن زمان و درگیر شدن با چالش‌هایی مانند تمام کردن دانشگاه، کار، سربازی و ارتباط جدی ای که به واسطه شغلم، با انسانهای پوچ و بی هدف پیدا کردم، باز وارد فضای اضطراب درونی شدم و حال با وجود اینکه همان مطالب قبلی را می‌خوانم و با وجود اینکه علی‌الظاهر حتی کلمه به کلمه آن را حفظ هستم اما اثری در جانم نمی‌گذارد و نمی‌توانم خود را در فضا و حضوری خدایی بیابم و اینکه در کانالی که در تلگرام دارید (اشارت) فرموده بودید انسان امروز می‌تواند با بهره‌گیری از سخنان حضرت علی (ص) و با یافتن ایشان می‌توانیم طلب بزرگ خود را بیابیم و از بحران بزرگی که در مقابل بشریت هست نجات بیابیم سوال بنده این است که با توجه به شرایطی که عرض شد این نجات چگونه می‌تواند حاصل شود؟ با تشکر و دعای خیر برای شما

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حداقل می‌توانید مدتی با خطبه‌های توحیدی آن حضرت مأنوس باشید و بنگرید آن حضرت چه نوع حضوری را برای ما مدّ نظر می‌آورند. در این رابطه می‌توانید به قسمت سیر مطالعاتی سایت بخش مربوط به خطبه‌های نهج البلاغه رجوع فرمایید. و البته از «برهان صدیقین» و شرح مربوط به آن که روی سایت هست؛ غفلت نشود. موفق باشید